

JOSIP RADOŠEVIĆ
dipl. inž. šum.

1. rujna ove godine umro je u Zagrebu Josip Radošević, dipl. inž. šumarstva, šumarski savjetnik, načelnik Ministarstva šumarstva, pomoćnik ministra šumarstva SR Hrvatske i dugogodišnji nastavnik zagrebačkog Šumarskog fakulteta.

Josip Radošević potječe iz ugledne hrvatske porodice Radoševića iz Sungera gdje je rođen 1906, u srcu Gorskog Kotara, u okolišu naših najljepših jelovih šuma. Nije stoga čudno što se mladi Joža opredjelio za studij šumarstva, premda je imao sklonosti i za druge specijalnosti, naročito za matematiku zbog koje mu u Zagrebačkoj gimnaziji (čiji je bio đak) nije bilo premea.

Na studiju šumarstva u Zagrebu bio je uzoran student. Već tada su primjećene njegove sposobnosti i njegov talenat, što je vrlo rano došlo do izražaja u praktičnom radu kod prof. Flögla komu je mladi Radošević pomogao u izradi slika i crteža prvih skripata iz »Gradnje šumskih transportnih sredstava«.

Nakon završenog studija i odsluženja vojnog roka Josip Radošević dobiva namještenje u Upravi šuma Thurn-Taxisa,

a nakon eksproprijacije ovog veleposjeda nastavlja rad u »Privremenoj upravi eksproprijiranih šuma« u Delnicama. Tu se upoznao s Josipom Majnarićem, dr Žarkom Miletićem, Antunom Jovanovcem i drugim tadašnjim vrsnim šumarskim stručnjacima s kojima je surađivao i od kojih je mnogo naučio. Naročiti utjecaj na njega imao je Josip Majnarić, naš najpoznatiji uređivač prebornih šuma, koji je u svoje vrijeme sastavio veliki broj gospodarskih osnova za šume Gorskog Kotara. U »Privremenoj Upravi eksproprijiranih šuma« Josip Radošević obavljao je različite funkcije, a naročitu aktivnost razvio je u uređivanju šuma organizirajući velike radove oko detaljnog mjerenja drvene mase i prirasta bivših šuma Thurn-Taxisa.

Radoševićeva sposobnost i njegov talenat brzo su zapaženi pa je ubrzo bio unaprijeđen i premješten u Odjel za šumarstvo bivše Banovine Hrvatske u Zagrebu. Ovdje je Radošević nastavio svoje službovanje pa ga je u Zagrebu zatekao i rat. Vezan uvijek uz svoj Gorski Kotar, teško se mirio s onim što se dogodilo u njegovom rodnom kraju za vrijeme talijanske okupacije.

Zato se opredijelio za Narodno-oslobodilački pokret kome je pristupio u Gorskome Kotaru gdje je učestvovao kao borac sve do Oslobođenja kada dolazi u Šibenik, a potom s prvom Hrvatskom Vladom dolazi u Oslobođeni Zagreb gdje sa pokojnim Antom Sedmakom, Duićem i drugim šumarima organizira šumarstvo u Narodnoj Republici Hrvatskoj. Sasvim razumljivo, da je Josip Radošević po svojim stručnim, moralnim i političkim kvalitetama zauzeo odmah mjesto načelnika planskog odjela u tadašnjem Ministarstvu šumarstva, Na tom mjestu Josip Radošević pokazao se veliki i marljiv radnik, te je s ostalim šumarskim stručnjacima Bogomilom Čopom, Josipom Šafarom, Brankom Matićem i drugima u tadašnjem Ministarstvu šumarstva rukovo-

dio šumarstvom u cilju obnove naše zemlje poslije rata.

Velika je ovdje zasluga naših starijih šumara, a naročito Josipa Radoševića, jer je on kao odličan stručnjak — znao podmiriti tadašnje goleme potrebe na drvu a da šume ne budu upropaštene.

Najveći doprinos u obnovi naše zemlje dale su šume iz Slavonije i Gorskog Kotara. Ipak su te šume ostale u dobru stanju i danas se njima ponosimo, premda su iz njih posjećene stotine i stotine hiljada kubičnih metara drva. Tu je odigrao važnu ulogu Josip Radošević, jer je znao i htio reći do koje mjere se mogu koristi naše šume i kada se mora prijeći na normalnom gospodarenje. **Dakako, da se to nije radilo bez plana i bez računa. Što više, odmah poslije rata provedena je u Hrvatskoj »Inventarizacija šuma«** pod rukovodstvom načelnika Josipa Radoševića. U svom odjelu tadašnjeg Ministarstva okupio je vrsne šumarske stručnjake: D. Gjukića, I. Lončara, M. Majnarića, I. Navratila, Z. Perca, B. Kraljića, D. Klepca, A. Horvata i druge, koji su pod njegovim rukovodstvom u kratkom roku izvršili inventarizaciju šuma SR Hrvatske i tako utvrdili stanje šumskog fonda na temelju kojeg su se izrađivali planovi sječe poslije rata. Nakon te tzv. brze inventarizacije, pristupilo se redovnim taksacijskim radovima kojima je opet rukovodio Josip Radošević.

Kad je zagrebački šumarski fakultet 1950. godine dobio od Izvršnog Vijeća Sabora SR Hrvatske određene šumske objekte u Slavoniji i Gorskom Kotaru za potrebe šumarske nastave i znanosti, **Josip Radošević je na prijedlog našeg Fakulteta imenovan za direktora tih šuma.** U svojstvu direktora, Josip Radošević, kao odličan stručnjak, pun iskustava i znanja a još uvijek snažan i čio prionuo je na novi posao oko organiziranja šumskog gospodarstva zagrebačkog šumarskog fakulteta. Kako su te šume imale

u prvom redu didaktičnu i pedagošku svrhu, direktor Radošević se punim žarom dao na praktičnu izobrazbu šumarskih kadrova, jer mu je uz redovitu dužnost povjereno od šumarskog fakulteta da rukovodi terenskom nastavom. Na tom je području njegova inteligencija, oštroumnost, logičnost i lucidnost došla do punog izražaja. Radošević se znao približiti studentima, znao ih je zainteresirati za šumu i što je najvažnije inzistirao je na **mjerenju**. Njegova je zasluga da se od **deskripcije** šuma **prešlo na mjerenje i dijagnosticiranje. Struktura sastojine, frekvencijske krivulje broja stabala, drvene mase, temeljnice i prirasti — to su bile veličine s kojima je on operirao i koje je usađivao u mlade studente.** Generacije i generacije studenata upoznao je s radom na terenskoj nastavi, a kad su završili Fakultet, opet ih je čekao na praktičnom ispitu za samostalno vođenje šumskog gospodarstva. Tako je dao veliki prilog u izobrazbi šumarskih kadrova na čemu smo mu svi zahvalni i zbog čega ga se njegovi đaci rado sjećaju. Josip Radošević imao je veliki udio i u ostalim šumarskim aktivnostima. Izradio je prve gospodarske osnove za fakultetske šume, organizirao je izgradnju komunikacija, nastambi, meteoroloških stanica i dr. u fakultetskim šumama.

Osim terenske nastave drug Josip Radošević bio je aktivni nastavnik na šumarskom fakultetu. Redovito je predavao »Organizaciju šumarstva« a neko vrijeme »Uređivanje šuma«. Bio je član različitih stručnih komisija na Fakultetu i učestvovao je uvijek u rješavanju najvažnijih pitanja i problema na zagrebačkom šumarskom fakultetu gdje je u svojoj sedamdesetoj godini dočekao mirovinu.

Josip Radošević bio je i aktivan društveni radnik te je, uz ostala, od početka 1950. do početka 1952. godine bio predsjednik najprije šumarske sekcije DIT NR Hrvatske, a zatim šumarskog društva NR Hrvatske.

Za svoj rad dobio je različita priznanja a između ostalih i Zlatnu medalju s poveljom »za primjerne zasluge u dugogodišnjoj suradnji oko ostvarivanja ciljeva Saveza inženjera i tehničara šumarstva i drvne industrije Hrvatske, kao i za doprinos na uspješnom poslovanju i unapređivanju šumar-

stva i drvne industrije« dodijeljene prigodom proslave 130-godišnjice osnivanja Hrvatsko-slavonskog šumarskog društva.

NEKA JE HVALA I SLAVA
JOSIPU RADOŠEVIĆU!

Prof. dr Dušan Klepac

ANTUN ŠUBAT
dipl. inž. šum.
(1912—1982)

Nakon relativno kratke i teške bolesti, u Karlovcu je 11. svibnja 1982. godine preminuo i sutradan sahranjen na Dubovačkom groblju Antun Šubat, dipl. inž. šumarstva.

Pokojni se Tone rodio 1912. g. u Puli, ali je od svoje 5. godine živio, školovao se (osnovna škola i klasična gimnazija) odn. odrastao u Karlovcu. Nakon gimnazije upisao se 1930/31. i završio Šumarski odjel Poljoprivredno-šumarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Od 1938. g., kad je počeo raditi u šumarskoj struci, pa do odlaska u mirovinu 1975. g., najviše godina u radnom stažu proveo je u šumarskim i drvno-industrijskim organizacijama u Karlovcu (kotar, Direkcija šuma Slunjske imovne općine, Drvno-industrijsko poduzeće Petrova gora, itd.). Od 1963. g. pa do umirovljenja 1975. g. rukovodio je Sektorom za šumarstvo i drvnu industriju Privredne komore kotara Karlovac. U ovom dugogodišnjem radnom vremenu, od pripravnika pa do rukovodioca, stekao je bogatu praksu u uzgoju i eksploataciji šuma, u drvnjoj industriji i u planiranju u našoj struci. Bio je naročito dobar poznavalac šumarstva i drvne industrije Karlovačke regije.

Kao gimnazijalac pa student i napokon kao šumarski stručnjak bio je vrlo cijenjen i naročito omiljen kao čovjek vedrog duha i pun duhovitosti.

Prerano je otišao iz naše sredine jedan čestit čovjek i dobar šumarski stručnjak. Neka među nama ostane dugotrajna uspomena na kolegu Tonu Šubata!

Ž. Hajdin